

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-100/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Lidije Rostaš, članica vijeća, te sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Odvjetničko društvo Dragičević i partneri d.o.o. Zagreb, Palmotićeve 60/II, OIB: 23479386645, kojeg zastupa opunomoćenica, odvjetnica Lana Maria Milić iz Odvjetničkog društva Dragičević i partneri d.o.o., protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV. OIB 95857869241, kojeg zastupa Nelica Vidići po punomoći, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Plinacro d.o.o. Zagreb, Savska cesta 88a, OIB 69401828750, koju zastupa opunomoćenik, odvjetnik Mislav Laktić iz Odvjetničkog društva Laktić & Partneri d.o.o., Zagreb, Savska cesta 90 a, na sjednici vijeća održanoj 5. lipnja 2024.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/56, Urbroj: 354-02/1-24-12 od 21. ožujka 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Plinacro d.o.o. za naknadu troškova odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba žalitelja kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja) te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke rješenja).
2. Upravni sud u Zagrebu, rješenjem, poslovni broj: UsI-2287/20024-2 od 8. svibnja 2024. oglasio se stvarno nenadležnim te je tužbu tužitelja ustupio ovom Sudu kao stvarno nadležnom za ocjenu zakonitosti rješenja tuženika.
3. Tužitelj u tužbi protiv rješenja tuženika u bitnome navodi da je u predmetnom postupku nabave pružanja pravnih usluga imao pravni interes za sklapanje ugovora u postupku javne nabave sukladno odredbi članka 401. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16, 114/2 - dalje ZJN) pod jednakim uvjetima, bez diskriminacije, kao i drugi odvjetnici odnosno odvjetnička društva sa sjedištem u

Republici Hrvatskoj. Ističe da se naručitelj kao sektorski naručitelj kod zaključivanja ugovora o javnoj nabavi bio dužan pridržavati načela javne nabave iz članka 4. stavka 2. ZJN te primjenjivati odredbe ZJN na način da omogući učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Navodi da je naručitelj kod objave sporne Obavijesti i odabira ponuditelja postupao s ciljem izbjegavanja primjene pravila o javnoj nabavi jer je određenom gospodarskom subjektu, konkretno Odvjetničkom društvu Špehar i Gavranic d.o.o. neopravdano dao prednost i na taj način sve druge gospodarske subjekte stavio u nepovoljan položaj. Tužitelj ističe da tuženik u osporenom rješenju kojim odbija njegovu žalbu izvodi pogrešan zaključak da je naručitelj imao pravo navedene usluge nabaviti u posebnom postupku na temelju izuzeća od primjene ZJN u smislu članka 30. stavka 1. točke 5. ZJN. Tužitelj ističe da iz dokumentacije o nabavi i troškovnika proizlazi da je naručitelj Obavijest za dobrovoljnu ex ante transparentnost objavio u odnosu na sklapanje ugovora za nabavu usluga pravnog zastupanja u rješavanju imovinskopravnih odnosa i zastupanja u upravnim, zemljišnoknjižnim te drugim sudskim i upravnim postupcima kao i izvansudskim i neupravnim postupcima. Navedeni postupci, prema mišljenju tužitelja, ne spadaju u domenu na koju se odnosi odluka Suda Europske unije C-264/18 i na koju se poziva tuženik jer se radi o postupcima koji ne zahtijevaju povjerljivost i pouzdanost na što se poziva Sud u navedenoj odluci. Ujedno ističe da nije jasno na temelju kojih kriterija je naručitelj odnosno tuženik procijenio da je izabrano Odvjetničko društvo povjerljivije i pouzdanije od tužitelja te skreće pažnju na činjenicu da naručitelj u svojim očitovanjima ističe da se vodio kriterijima najpovoljnije ponude, a ne o povjerljivijem i pouzdanijem društvu. Iz navedenih razloga predlaže da se poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak te da mu se nadoknade troškovi za sastav tužbe.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se tužbenom zahtjevu tužitelja i predlaže ga odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U bitnome navodi da usluge pravnog zastupanja koje naručitelj nabavlja u konkretnom slučaju predstavljaju sukladno odredbi članka 30. stavka 1. točke 5. ZJN usluge koje se mogu nabaviti u zasebnom postupku, u kojem naručitelj nije vezan zakonskim i podzakonskim propisima o javnoj nabavi. Navedena odredba je preuzeta u nacionalno zakonodavstvo iz članka 21. Direktive o javnoj nabavi 2014/25/EU koja je mjerodavna u predmetnom slučaju jer se radi o sektorskom naručitelju. Ističe da tužitelj zapravo osporava dodatnu argumentaciju tuženika da se radi o uslugama koje u smislu odluke Suda Europske unije C-264/18 od 6. lipnja 2019. zahtijevaju odnos povjerljivosti između odvjetnika i naručitelja. Tuženik ističe da je nesporna činjenica da predmetne usluge spadaju u domenu na koju se odnosi navedena odluka. Dodaje kako iz navedene odluke proizlazi da Sud za sve usluge pravnog zastupanja stranke od strane odvjetnika u arbitraži ili mirenju u državi članici, trećoj zemlji ili pred instancom međunarodne arbitraže ili instancom za mirenje, ili u sudskom postupku pred sudovima ili tijelima javne vlasti u državi članici ili trećoj zemlji ili pred međunarodnim sudovima ili institucijama, ističe da su isključene iz područja primjene Direktive 2014/24/EU, upravo stoga jer se radi o uslugama koje karakterizira najstroža povjerljivost i povjerenje. Tuženik navodi da, iako se navedena odluka odnosi na odluku o valjanosti spornih odredbi navedene Direktive, pravna stajališta i shvaćanja Suda jednako su primjenjiva i na mjerodavnu Direktivu 2014/25/EU s obzirom da ista u članku 21. sadrži identične odredbe o posebnim izuzećima za pravne usluge. Prema ocjeni tuženika naručitelj je proveo postupak za nabavu poštujući odredbu članka 30. stavka 1. točke 5. ZJN, dok je odluku o tome kojem će

odvjetničkom društvu uputiti poziv za dostavu ponude utemeljio na činjenici da se nabavljaju usluge pravnog zastupanja u već pokrenutim postupcima pa je radi osiguranja kontinuiteta i samim time kvalitete i učinkovitosti u pružanju usluga odlučio predmetne usluge ugovoriti s istim odvjetničkim društvom koje ga je do sada zastupalo u pokrenutim postupcima. Zaključno ističe da se tužitelj neosnovano poziva na povredu odredbe članka 4. stavka 2. ZJN jer se s obzirom na usluge pravnog zastupanja od strane odvjetnika ne primjenjuju odredbe ZJN. Ujedno napominje da je naručitelj, iako nije bio u obvezi, Obavijest za ex ante transparentnost objavio u EOJN RH kako bi dao informaciju o predmetnom postupku i dodjeli ugovora te time omogućio pravo na žalbu svakom gospodarskom subjektu. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

5. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu predlaže da se tužba odbaci kao nepravodobna. Navodi da tužitelj nema pravni interes za vođenje upravnog spora jer se u konkretnom slučaju ZJN ne primjenjuje pa nema povreda subjektivnih prava koja bi se štitila u ovom sporu. Ističe da odredbe članka 30. stavka 1. točke 5. i 6. ZJN ne upućuje da bi ih trebalo primjenjivati selektivno samo na pojedine vrste odvjetničkog zastupanja pred sudom ili upravnim tijelima koja zastupanja moraju imati određenu razinu povjerljivosti između odvjetnika i stranke ili posebnu razinu pouzdanosti odvjetnika koji se angažira za takvo postupanje. Smatra da je u konkretnom slučaju zakonito primijenjena odredba članka 30. stavka 1. točke 5. ZJN te da tužitelj pogrešno tumači odluku Suda Europske unije C-264/18. Predlaže da se tužba odbaci kao nepravodobna, a podredno odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan te da mu se naknade troškovi za sastav odgovora na tužbu.

6. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) odgovor tuženika i zainteresirane osobe dostavljen je tužitelju.

7. Suprotno navodima zainteresirane osobe, tužba tužitelja je podnesena u zakonom popisanom roku. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je rješenje tuženika od 21. ožujka 2024. objavljeno na stranicama tuženika 28. ožujka 2024. Rok za podnošenje tužbe (30 dana) počeo je teći istekom osmog dana od dana javne objave rješenja, tj. 6. travnja 2024., a istekao je 6. svibnja 2024. Prema podacima iz Obavijesti o primitku elektroničkog podneska proizlazi da je tužba tužitelja podnesena 6. svibnja 2024., dakle, podnesena je u roku.

8. Odlučujući o tužbi tužitelja, Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba objavila Obavijest za dobrovoljnu ex ante transparentnost radi sklapanja ugovora na temelju izuzeća od primjene odredbi ZJN 2016 za usluge pravnog zastupanja u rješavanju imovinskopravnih odnosa i zastupanje u upravnim, zemljišnoknjižnim te drugim sudskim i upravnim postupcima kao i izvansudskim i neupravnim postupcima. Poziv za ponudu poslan je Odvjetničkom društvu Špehar i Gavranić j.t.d. iz Zagreba, koje društvo je i odabrano za sklapanje ugovora.

10. Iz dokumentacije o nabavi i troškovnika za pružanje usluga pravnog zastupanja, proizlazi da naručitelj nabavlja usluge pravnog zastupanja od strane odvjetnika za rješavanje imovinsko pravnih odnosa i zastupanja u upravnim, sudskim, izvansudskim i neupravnim predmetima, koje usluge uključuju pribavljanje različitih potvrda, sklapanje nagodbi, pribavljanje vještačenja i slično. Sporno je među

stankama, radi li se o uslugama za koje je moguće primijeniti izuzeće od primjene odredbi ZJN.

11. Odredbom članka 30. stavka 1. točke 5. ZJN propisano je da se ovaj Zakon ne primjenjuje na ugovore o javnoj nabavi za usluge pravnog zastupanja stranaka od strane odvjetnika u: a) arbitraži ili mirenju u državi članici, trećoj zemlji ili pred međunarodnom instancijom arbitraže ili mirenja, ili b) postupku pred sudovima, tribunalima ili tijelima javne vlasti u državi članici ili trećoj zemlji ili pred međunarodnim sudovima, tribunalima ili institucijama.

12. Polazeći od opisa predmeta nabave, ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da je zainteresirana osoba navedene usluge mogla nabaviti u zasebnom postupku na temelju izuzeća od primjene odredbi ZJN, što mu omogućava naprijed navedena odredba članka 30. stavka 1. točke 5. ZJN. S obzirom da se na navedeni postupak ne primjenjuju odredbe ZJN, to se ni navodi tužbe kojima tužitelj upire na povrede odredbi ZJN ne nalaze odlučnim za drukčije rješenje predmetne stvari. Ujedno se ističe da se ugovaranje usluga pravnog zastupanja odnosi na već pokrenute postupke zbog čega je bilo opravdano uputiti poziv onom odvjetničkom društvu koje je već obavljalo usluge za zainteresiranu osobu.

13. Ocjenjujući zakonitost rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da time što je tuženik odbio žalbu tužitelja nije povrijedio zakon na njegovu štetu, pri čemu se prihvaćaju razlozi koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i u odgovoru na tužbu, budući da su razlozi utemeljeni na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, dok povreda pravila postupka ovaj Sud nije našao.

14. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

15. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu odbijen je njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a (točka II. izreke).

16. Odgovor na tužbu zainteresirane osobe nije utjecao na ishod ovog spora zbog čega je odbijen i njen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 79. stavka 1. ZUS-a (točka III.).

U Zagrebu 5. lipnja 2024.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **9-30868-a54d5**

Kontrolni broj: **02960-f96c2-b7e72**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.